

Tallinna vaimse tervise keskuse kvaliteedijuht Merle Tomberg: olen saanud osa võtta paljudest inimeste elu muutvatest arengutest

Alustasin sotsiaaltöö õpinguid 1992. aastal. Sel ajal ei olnud veel teada, milliseks kujuneb Eesti sotsiaaltöö praktika taasiseseisvunud Eestis. Mulle kui noorele inimesele tundus huvitav just see, et tegu oli uue erialaga. Teadmatus tuleviku ja eriala täpsema kujunemise osas ei tundunud hirmutav, pigem oli selle asemel muretu entusiasm. Asusin erialasele tööle juba õpingute ajal, 1994. aastal, ja siis endiselt vähese elukogemuse ja ebapiisavate erialateadmistega hakkasin õppima oma kogenumatelt kolleegidelt. 1990. aastate alguses oli Eesti areng iseseisva riigina paljude inimeste n-ö loomulikuks huviks ja sotsiaaltööd õppima minnes nägin võimalust osaleda uutes ja huvitavates, inimeste elu paremaks muutvates arengutes. Minu peamiseks tööteemaks on läbi aastate olnud

sotsiaalteenuste arendamine. Selles valdkonnas ei ole kunagi seda probleemi, et töö on igav ja üksluine. Sotsiaalteenuste arendamise tulemused ei ole küll alati kohe hinnatavad ja võivad vahel ilmned ka kaudselt, kuid alati on hea meel nii nende edusammude üle, mis toimuvad teenuste korralduse tasandil kui ka nende tulemuste üle, mis toimuvad iga kliendi või töötaja jaoks isiklikult.

Kriisiajast võiks kaasa tulla väärtustav suhtumine erialadesse ja ametitesse, mille eesmärk on toetada inimeste tervist ja toimetulekut.

Merle unistused:

- teeme õigeid asju õigesti;
- suudame ära hoida neid õnnetusi, raskusi ja probleeme, mida on võimalik ennetada – igäüks nii oma elus kui ka ametite ning riigi tasandil
- tervishoiu-, sotsiaal- ja haridusvaldkond liiguvad sujuva koostöö suunas senisest hoogsamas tempos;
- sotsiaalvaldkonnas kasutatakse tõhusalt eri põlvkondade teadmisi ja kogemusi;
- sotsiaalvaldkonna töötajad ja kristlikud kirikud tegutsevad järjest tihedamas koostöös;
- keegi ei karda sotsiaaltöötaja poole pöörduda varasemate halbade kogemuste või eelarvamuste pärast;
- sotsiaaltöötajal on aega teha oma tööd hästi.

Põhimõte:

Sotsiaalteenuste arendamisel ja kvaliteedi tagamisel on heaks põhimõtteks *hinnata teenust sellest seisukohast, kas vajaduse tekkides sooviks sellist teenust ka ise kasutada*. Alates suhtlemisest teenusepakkujaga esindajatega kuni töökorralduse ja teenusepakkumise keskkonna pisisasjadeni.
